

Poet on a Business Trip, 2015. Ju Anqi

06.04.17

Dijous 20 h

POET ON A BUSINESS TRIP

Presentada al festival de Rotterdam de 2015, el documental de Ju Anqi retrata les peripècies del jove poeta Shu per la inhòspita província xinesa de Xinjiang, el tracte amb els seus habitants, el seu avenç cansat pel camí o les seves relacions amb les prostitutes.

Filmada el 2002, *Poet on a Business Trip* no es va muntar fins al cap de deu anys. La pel·lícula s'estructura per mitjà dels 16 poemes que Shu escriu al llarg del seu viatge, en els quals reflecteix les vicissituds del seu road trip. Més que el relat d'una peripècia, la pel·lícula esdevé un exercici de memòria al voltant d'un territori i unes persones que ja no existeixen tal com van ser filmades, a causa del vertiginós ritme que ha adquirit la transformació de la Xina en les darreres dècades.

Sessió programada per Susana Sanz.

Ju Anqi:
Poet on a Business Trip, 2015, vídeo, 103 min.

Projecció en vídeo. V.O. subtitulada en anglès i castellà.

Aquesta pel·lícula es va filmar fa quinze anys. El setembre de 2002, el cineasta underground Ju Anqi, establert des de fa anys a Pequín, va viatjar amb un poeta anomenat Shu en tren de Pequín a Xinjiang. Ju Anqi és el guionista, director i director de fotografia d'aquesta atípica road movie filmada amb una càmera DV.

En condicions molt precàries, tots dos van iniciar un viatge de quaranta dies en què van travessar tota la província de Xinjiang. En aquesta desolada regió occidental de la Xina, Shu va dur a terme el seu peculiar viatge de negocis, passant per serralades, boscos, deserts i fronteres nacionals. Es va allotjar en els motels més barats que va trobar i va passar cada nit amb una prostituta diferent. En algun lloc del seu periple, el poeta en un viatge de negocis va escriure setze poemes i aquesta pel·lícula comença amb el primer.

Després de dotze anys de silenci, finalment la pel·lícula es va acabar. Filmada en blanc i negre i amb un pressupost molt baix, no ret homenatge a la road movie del cinema occidental, sinó que presenta més aviat una mena de sàtira. Ja amb el títol el director adverteix al públic del nihilisme i l'absurd que contemplarà.

Filmar poesia, paisatges i prostitutes: Ju Anqi parla sobre *Poet on a Business Trip*

Com va conèixer el protagonista de la seva pel·lícula, el poeta Shu?

L'agost de 2002 buscava un actor per a la pel·lícula. Abans d'en Shu, havia entrevistat tres actors, però cap d'ells no volia filmar les escenes de sexe. Vaig conèixer en Shu en un club alternatiu de lectura de poesia en un bar a Pequín. Vaig sentir que era el que buscava des del primer moment. Li vaig parlar de la meua idea. Estava molt emocionat perquè coneixia una de les pel·lícules que havia filmat. Va accedir a actuar en la meua pel·lícula i estava disposat a fer qualsevol cosa que jo li demanés. Així que l'endemà li vaig demanar que provés algunes escenes davant de la càmera. Al tercer dia, ja érem a la carretera.

Pot parlar dels orígens de la pel·lícula? Com va sorgir la idea?

Crec que les meves pel·lícules provenen de la meua difícil situació. Totes es fan en condicions extremes. La meua primera pel·lícula, El vent de Pequín és molt fort, la vaig filmar fent servir un rodet de 16 mm caducat de feia vuit anys [...] Poeta en un viatge de negocis la vaig filmar amb una càmera DV prestada. La meua idea inicial era presentar els paisatges i les prostitutes com una idea de desig, a través de la qual un home viatja sense parar. Van ser les meves dificultats de producció, com també la meua penúria psicològica, el que em va impulsar a tirar endavant la pel·lícula.

Què sabia de Xinjiang abans de rodar la pel·lícula?

Vaig néixer a Xinjiang. Els meus pares els van enviar allà des del sud de la Xina per ser reeducats durant la Revolució Cultural. Xinjiang està situat a l'oest més allunyat de la Xina. L'antiga Ruta de la Seda passava per allà. Hi ha desert, muntanyes nevades i llacs; també hi viuen moltes minories ètniques. Ja sigui per l'exili forçat de la generació dels meus pares o per l'autoexili d'un poeta en aquest indret, Xinjiang és diferent de qualsevol altre indret de la Xina. És una mica melancòlic, però també una mica salvatge.

La seva pel·lícula es va filmar el 2002. Per què va trigar tant a editar-la i mostrar-la en públic?

Estava esgotat de debò quan vaig tornar a Pequín després de filmar-la. Encara em sento com si estigués en el camí del rodatge. Sempre he tingut somnis sobre això. Vaig decidir començar a editar-la al cap de mig any, però en realitat no vaig tornar a obrir-les mai, aquestes cintes. No va ser tan estrany, per mi. Per exemple, tot just he acabat una nova pel·lícula anomenada Paris Party. És una pel·lícula de ficció que vaig filmar fa sis anys en tres dies. Crec que la meua demora també es deu a la meua condició de vida. He de

fer un altre tipus de feines per guanyar-me la vida. Per això no vaig tenir temps d'editar-la. Trigo molt a tenir prou diners per editar una pel·lícula. Per mi, editar sempre costa més que filmar. No sóc gaire bo expressant-me amb paraules. Aquesta també és la raó per la qual no estic disposat a sortir a buscar inversors. No puc expressar el meu llenguatge cinematogràfic a través de les paraules. La meua inspiració artística va venir de l'escriptor japonès Kobo Abe i de l'escriptor francès Albert Camus. Crec que les meves obres estan influenciades per l'existencialisme.

Ha tornat a Xinjiang després d'haver filmat la pel·lícula?
Ha canviat gaire des d'aleshores?

És clar que hi he tornat, els meus pares encara hi viuen. Avui dia, la situació a Xinjiang s'ha tornat més complicada. Crec que la gent ja en té alguna idea, d'aquesta situació, a través de les notícies. No crec que fos possible rodar-hi aquesta pel·lícula avui.

El guió sembla força espontani i natural. Quin aspecte té aquesta pel·lícula en paper?

No hi vaig pensar mai, en això. Probablement es veuria molt malament.

En molts sentits, es tracta d'una road movie. Com va abordar l'estructuració de la història i com va determinar les localitzacions que utilitzaria?

Per mi, aquesta és una pel·lícula sobre un poeta que s'envia a si mateix en un viatge de negocis a Xinjiang i experimenta tota mena de paisatges i trobades amb prostitutes. Aquest era el marc de la meua història, i també el meu guió. Tota la resta era qüestió d'improvisar, rodar i escriure el guió buscant prostitutes. Per mi, jo estava vivint dins de la història cada minut. Són aquests desconeguts els que es van ficar a la meua història. Jo havia estat a tots els llocs del rodatge a l'estiu del 2001, per això l'any següent només vaig seguir la mateixa ruta.

Com va decidir quan utilitzar els poemes de Shu a la pantalla?

Vaig estar pensant on posar aquests poemes durant els mesos d'edició de la pel·lícula. Quan llegir el poema, quan mostrar-lo només en un subtítol, quins poemes es llegeixen en mandarí i quins en el dialecte de Xangai. Totes aquestes qüestions afectarien el ritme de la pel·lícula. És difícil dir quin mètode vaig fer servir. Vaig confiar en la meua intuïció [...] Al final, es col·loquen on vostè els veu ara. Amb tot, per mi, cada ubicació és única.

La pel·lícula no tan sols està en blanc i negre, sinó que està filmada en l'"antiga" relació d'aspecte 1:33. Per què va triar aquest format?

[...] Aquest format crea una atmosfera de passat. La pel·lícula es va rodar originalment en color, però quan la vaig editar vaig decidir de fer-ho en blanc i negre perquè per mi era com un record.

Tot i estar etiquetada com a ficció, gran part de la pel·lícula se sent com un documental. Com veu l'acostament de la pel·lícula a la realitat?

El meu mètode de treball i la meua motivació per filmar encaixen. Jo no tenia els recursos per crear arguments complicats, altrament hauria estat una pel·lícula distinta. La pel·lícula que estan veient ara és una pel·lícula rodada per mi en el camí només amb una estructura bàsica de la història en començar a filmar. Tots aquests estranys, paisatges i prostitutes van entrar a la meua pel·lícula i no a l'inrevés. Això és força interessant. La part fictícia i la realitat es van unir.

Daniel Kasman, *Filming Poetry, Landscapes & Prostitutes: Ju Anqi Discusses "Poet on a Business Trip"*, MUBI, 2016.

13.04.17

Dijous 20h

RETRATS MUSICALS (I): STEP ACROSS THE BORDER